Anul II — Orăștie, Sâmbătă, 2/14 Martie 1896 — Nr. 10

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe ½ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva" în Orăștie

INSERȚIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva" institut tipografic in Orăștie (Szászváros).

Urmările stăruinței.

Am dat în numĕrul nostru trecut două știri bune despre desvoltarea lucrurilor în Austria: *înfrângerea Jidănismului* în Viena, de unde va urma peste țeara întreagă, și hotărîrea guvernului *de a lărgi în chip însemnat dreptul de alegători!* Astăzi sîntem în stare a da deja o a treia veste, care e și ea un semn despre aceeași desvoltare spre bine, de care noi avem, negreșit, cuvinte să ne bucurăm, precum am zis și în rîndul trecut.

Eată de ce e acum vorba: In dieta din Austria deputații au drept să vorbească fie-care în limba poporului din care face parte, (nu ca la noi în Ungaria unde *numai* ungurește e iertat), — dar' vorbirile rostite în alte limbi, afară de cea nemțească, nu se iau la protocol și nu să respunde lor. E acesta un drept mai vechiu al deputaților. Nimeni însĕ nu se folosea de el. La 1889, deputații Cehi au început a-'l folosi, rostind în dietă discursuri în limba lor națională. Nemții s'au aprins grozav de această »cutezanță» și batjocureau și amenințau pe Cehi! Aceștia însĕ nu sĕ înduplecau, și atâta le-au tot bătut la ureche în limba cehă, că s'au mulcomit și împăcat cu ea necăjiții de mai nainte. Așa au urmat a face și alți deputați, Sloveni, Croați și Sĕrbi. Nemții au început acum, vĕzênd că nu mai pot opri nobila pornire, a-'i trece cu totul cu vederea pe »rĕsvrătitorii« naționaliști, ca pe niște copii rei! »Copiii rei« au început a-'și publica prin foi vorbirile și, ci-că, mai adăugeau și lucruri ce nu le spuseseră în dietă! Asta 'i-a scos din răbdare pe »puternici« și *au oprit tipărirea ori-cărei vorbiri ce în dietă s'a rostit în altă limbă, și nu în cea oficioasă, nemțească!*

Și asta așa s'a urmat de mai mulți ani de arĕndul: vorbind cehește ori sloventște în dietă, nu ți se lua nici la protocol, nu era iertat să publici nici prin foi, și nu-'ți dădea nici un ministru nici un rĕspuns la ce l'ai fi întrebat! *Cu toate acestea deputații cei buni naționali negermani,* **au stăruit mai departe în folosirea dreptului ce-'l aveau,** *și ceasuri întregi, câte 4—5 deputați dup'olaltă, țineau dieta cu vorbiri înflăcărate în limbile lor, deși știau că numai ei de ei și le aud, și și-le ascultă!* Ba s'a întêmplat anul trecut și aceea, că un singur deputat Ceh, a *ținut dieta cu o singură vorbire într'una, de dup'amiaz* **până noaptea pe la 2 ciasuri,** voind s'o necăjască și s'o țină chiar în loc cu lucrarea, în schimbul necazului ce li să face lor de guvern, ne-îndreptățindu-li-se pe deplin limba! Se mira lumea de atâta *stăruință* și *voință de fer!*

Și credeți că la rĕu 'i-a dus această politică îndârjită și neînduplecată? Nu! Ea a încredințat pe purtătorii puterii, că cu sila nu vor putea face nimic cu acești oameni eroi, *și în zilele acestea puternicii* **au făcut un pas îndărăt înaintea lor!**

Ministrul de justiție el însuși a pus la cale lucrurile, ca hotărîrea prin care să oprea tipărirea prin foi a vorbirilor rostite în dietă în limbi negermane, — **să fie nimicită,** și el va înainta dietei un plan de lege, să se aducă lege de a îngădui tipărirea prin foi a vorbirilor, fără a fi pentru ele foile și mai departe urmărite. Atât *deocamdată!* E acesta întâiul pas, *întâia stațiune* **cucerită de brava stăruință a luptătorilor naționali** *negermani,* pe drumul ce are să-'i ducă la *deplina îndreptățire* **în toate privințele,** a limbei lor în treburile dietei!

Vor urma pe rînd cuceririle și celoralalte stațiuni.

Noi întru atâta ne bucurăm de asta căci, cum am mai zis, ce să întêmpla dincolo în Austria, rînd pe rînd are să se întêmple și la noi, numai răbdare cuminte și **stăruință neînfrântă** să dovedim în luptarea pentru drepturile noastre!

Pentru „Manifest". Pedepsele asupra celorlalți domni din comitetul național, cari până la încheiarea numĕrului nostru trecut nu fuseseră pedepsiți pentru subscrierea »Manifestului«, — au urmat și ele. Dl *Iuliu Coroian* a fost osândit în 7 Martie de poliția din Cluj, la **10 zile temniță și 75 fl.** pedeapsă în bani; dl *G. Pop de Băsești* în 6 Martie osândit la **15 zile arest și 100 fl.** în bani. Dl *Dr. T. Mihali* la ***15 zile arest și 100 fl.*** în bani.

Și arestul nu poate fi plătit în bani!

*

Biruință în prevedere. Guvernul nemțesc din Viena, descoardă tot mai mult coarda față de puternica luptă națională a Cehilor din Boemia. Ministrul președinte Badeni, a îndrumat pe cârmuitorul Boemiei, conte Coudenhove, să între în vorbă mai de-aproape cu fruntașii deputaților cehi, asupra cererilor lor. Coudehove s'a întreținut de curînd vreme mai îndelungată cu doi dintre deputații Cehi, cari au stăruit, *ca limba lor cehă, să fie pusă alăturea cu limba nemțească ca limbă oficioasă, în Boemia, la toate instanțele judecătorești!* Să nădăjduește că vor dobândi împlinirea acestei prea drepte cereri a lor.

*

Infrângerea Jidănismului la alegerile urmate săptămâna trecută în Viena, a fost mare și în cercul I. al bogățimii cetății, între cari mulți Jidani. Au reușit 27 antisemiți, contrari Jidanilor, și *28* liberali, pretini ai lor. Biruința de aceea e mare, că în rîndul trecut in acet cerc reușiseră abia *14* antisemiți și 32 liberali, acum cu 4 mai mult! *Lueger* aprigul gonitor al Jidovimii, va fi ales carăși primar al împărătești cetăți!

Decumva însă Impĕratul nu-'l va întări, va lăsa să fie ales un pretin al seu, și el — *va conduce!* Așa-'i planul.

16 osândiți!

Procesul mare de care am făcut pomenire în numĕrul nostru trecut, că s'a desbătut la Alba-Iulia, s'a sfîrșit Sâmbăta trecută, *cu osândirea alor 16 dintre acusați!*

Eată numele osândiților și pedeapsa ce li s'a croit:

D-șoara *Maria Timișan* (din Alba-Iulia), *Gregoriu Mureșan* (pantofar) *Petru Hăprian*, (zidar) *Antonie Murășan*, (cârciumar) *Stefan Crișan*, (zidar) *Ioan Borghian*, (învĕțător), *Nicolae Muntean*, (ziler), *Antoniu Drîmbărean*, (zidar), *Ioan Burcuta*, (zidar), *George Banciu*, (ziler), *Dumitru Pleșa*, (cărăuș) toți de loc din Alba-Iulia, *au fost osândiți la* **câte 21 de zile temniță ordinară;**

Iosif Sebeșan, om bĕtrân, tot alb, de 70 de ani, și *Ioan Mihălțan*, ziler, tot din Alba-Iulia, *osândiți la* **câte o lună de zile temniță;** ear'

Andrei Șeușan, ziler din A.-Iulia, la **patru luni;** — *George Milaș*, econom în A.-Iulia, la **șase luni;** și *Ioan Medrea*, învĕțător în Țelna, la **opt luni** *temniță ordinară!*

Ceialalți au fost lăsați nepedepsiți.

Și pentru ce aceste pedepse atât de mari? Pentru-că, după priceperea procurorilor unguri și a judecătorilor unguresti, este »crimă« a »preamări« pe un om asupra căruia s'a cetit o judecată, pentru tapta pentru care a fost osândit!

Cunoscênd însĕ împregiurările între cari a decurs procesul Memorandului, însufletirea și aprinderea de care oamenii erau cuprinși, — judecata adusă asupra unui însĕmnat numĕr de cetățeni cinstiți și buni, pentru-că 'și-au arĕtat simțemintele de iubire față de bărbați ce nu pentru crime ori fapte josnice, ci pentru apĕrarea dreptului unui neam întreg, au fost judecați, este cel puțin

---

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI"

O dragoste...

O dragoste așa de mare
Tu n'o poți prețui de-ajuns,
Și nici ca să-'ți închipui focul,
Ce arde-'n peptul meu, ascuns!

In pătimașa tremurare,
In dulcea stringere de mâni,
In dornica căutătură
A ochilor aprinși, păgâni:

Abia ascunsă-i o schintee
Din a iubirii tainic foc,
Ce-'mi arde-'n suflet, mistuindu-'i
Viața fără de noroc...

Dar' nu știu cum ești tu copilă!
Isvor de basme-'s ochii tei —
Privesc în noaptea lor adâncă
Și nu 'nțeleg nimic din ei!

Te string de mână cu iubire,
Tresai și îmi zimbești cu drag —
Dar' cine poate să priceapă,
Ce-ascunzi în zimbetul teu vag?
Ce ne 'nțeleasă-'mi pari în toate,
Și cât aș vrea să te 'nțeleg,'
Să pot pătrunde-a ta iubire,
Ca viața mea de-a ta s'o leg...

(Blaj, 7 Martie 1896).

Emiliu Sabo.

Amor bolnav.

(Din franceză).

Trad. de ***Roma Victoria Lucaciu.***

(Odaia elegant mobilată; în sobiță focul arde. Contesa intră cu pași repezi. După ea Baronul Alfred. Contesa se grăbește a să încălzi la mâni).

Contesa: Îți mulțumesc iubite amice, că m'ai petrecut până acasă... Ah, totuși e mai bine acasă în odaie așa plăcută și caldă. Serile sînt încă foarte reci..... Dară noapte bună, iubite amice, ferească D-zeu să te mai rețin. Bunii d-tale pretini își vor perde negreșit răbdarea, și poate se vor supĕra că te-am ocupat. Nu-'i lăsa să aștepte. Nu voesc să te retragi din societate.

Alfred: Cu un cuvênt, iară mĕ trimite-ți acasă; acesta vĕ este acum obiceiul.

Contesa: D-ta îndată te aprinzi. Dacă d-tale îți mai place să rĕmâi, apoi rĕmâi; mie nu-'mi pasă.

Alfred: Pricep. D-Voastră zice-ți că sînt de prisos aici. Durere că aceasta nu e noutate înaintea mea. D-Voastră mereu vede-ți în mine numai un băiat. Deși o atragere sinceră cătră d-voastră, ar vrednici cel puțin o ascultare serioasă. Și aceasta nu știu cum se vĕ fac ca să o crede-ți.

Contesa: D-ta într'adevĕr ești amoresat în mine?

Alfred: Aș zice da, dacă nu aș avea frica că ve-ți rîde de mine.

Contessa: Drept ai pretine, că aș rîde. Acesta ar fi singurul cuvênt ce ți-aș putea da ca respuns. Dta gândești că atragerea îți e serioasă, eu însĕ știu că simțul acesta e numai ca și o flacără peritoare, ca ploaia din April, (stă puțin), e boală de băieți, o boală prin care toți trebue se treacă la vĕrsta de douĕzeci de ani...

Alfred: Ierta-ți Contesă, eu am trecut de douĕzeci și unul

Contesa: Nici la vĕrsta de douezeci și unul de ani nu știm iubi serios! In etatea aceasta amorul e bolnav, e numai un simțĕmênt copilăresc, fantastic, care nutrește numai închipuirea tinerilor. Tinerii cugetă că dacă încep a le crește mustețele și a li-se întări glasul, atunci trebue se iubească, că de nu se restoarnă lu nea. In vĕrstă de cinsprezece ani și eu eram amoresată în profesorul meu, tocmai cum ești amoresat d-ta în mine. Amorul acesta e numai așa de azi până mâne. Pe amorul tinerului de douezeci și unul de ani, încă nu putem zidi.

Alfred: Dar' Romeo?

Contesa: Să lăsăm poeții la o parte, însĕ și Romeo putea face lucru mai înțelept de cum au făcut, că te asigur că tare bine ar fi putut trăi cu Iulia, căci amorul tinerilor e numai o pară de foc, care iute se stinge.

Alfred: Vĕ pricep. Intr'adevĕr că Contele Emil, a trecut de douăzeci de ani..

Contesa: D-ta batjocurești fără nici o pricină Și dacă ași și iubi pe contele Emil, nu ar fi aceasta lucru firesc? Sînt văduvă și Emil mi se potrivește bine. A trecut deja de treizeci de ani!

Alfred: Sînteți în rătăcire Contessă. Iubitului conte începe a i se rări părul, și barba a-i încărunți, și eu cu toată bunăcredința vĕ pot spune, că Contele în luna trecută a trecut de patruzeci de ani!

Contessa: Cu atât mai bine.

Alfred: Cum așa?

Contesa: Cu atât mai bine. Și eu în luna viitoare voi împlini anul al treizecilea.

Alfred: Și nici de douăzecĭ nu vĕ arăta-ți.

Contesa: Complimentele ți-le permit, eu însĕ nu îți dau drept, că ar fi așa.

Alfred: Contesă! Sînte-ți tirană față de mine. Eu vĕ iubesc și d-voastră nu ave-ți drept să rîde-ți de amorul meu. Pe mine nu mĕ privește că de câți ani sînte-ți, numai aceea că vĕ sînt nebunul, că rîde-ți de ce vĕ spun eu cu așa credință, și zice-ți ca amorul meu e numai vis de primăvară. D-voastră numai una pute-ți face pentru mine. Spune-ți drept că nu mĕ pute-ți suferi și vĕ sînt spre greutate, și atunci mĕ voi depărta fără nici un cuvênt ca se nici mĕ mai re'ntorc vre-odată. Dar' vĕ rog Contessă, nu vĕ juca-ți cu mine și nu mĕ dejosi-ți chiar, înaintea mea, căci sînt bărbat și nu băiat.

Contesa: Iubite amice! D-ta într'atâta ești de înfocat, încât tot cuvêntul îl iei în în-

foarte aspră! Până unde au oare de gând oamenii acestia sĕ meargă cu aplicarea de pedepse față de noi, în credința că prin aceasta ne vor înfrica, și unde vor ajunge lucrurile înaintând pe aceestă cale?

Ni se revoaltă sângele în fața atâtor și atât de crude prigoniri peste prigoniri!

O singură mângăere avem: Toate numai acolo unde Ungurii doresc, nu duc: la înfricarea poporului, ceea-ce s'a dovedit și în decursul procesului de care vorbim, unde abia unul doi dintre acusați nu și-au putut stâpâni frica și șovăiau nițel, dar' cei mai mulți au avut o ținută *foarte frumoasă și hotărîtă,* deși au fost mai ales oameni simpli, zileri, măestri și economi. Onoare acestora!

Desvăliri neașteptate.

Numai la zidirea turnului Babilonic, către sfîrșit, mai era așa bună înțelegere cum e în timpul de față și sĕ face tot mai mult, în politica noastră dela isbucnirea certelor la Sibiiu. S'au desbinat, certați, fruntașii nostri în două părți. O parte, 7 inși, susțineau pe dl *Dr. Rațiu*, alta vre-o 12, avea pe d-nii *Eugen Brote* și *Dr. Lucaciu* în frunte, și între aceștia erau și esilații din București, d-nii *Aurel C. Popovici* și *Septimiu Albini.* Stiindu-'i noi ca pe unii dintre cei mai neînduplecați și stăruitori luptători naționali, și părerea dênșilor în decursul crisei, fiind cea mai apropiată și de ale noastre păreri, în chip firesc și cu bună credință ne-am alăturat lor. Căci tot ce ei făceau, în frumoasă bunăînțelegere și laolaltă făceau.

La sfîrșitul sĕptĕmânei trecute, de-odată lumea a fost alarmată de o știre de tot neașteptată, anume că dl *Aurel C. Popovici*, a rupt ori-ce legături politice cu dl *Eugen Brote*! Eată de ce: Guvernul românesc ci-că ar fi stăruind pe lângă cel unguresc sĕ facă oare-cari schimbări în starea lucrurilor de aici, pentru mulțumirea Românilor, de-ocamdată sĕ schimbe legea electorală, ca Românii sĕ poată părăsì pasivitatea și sĕ între ear' în dietă cu deputați aleși pe temeiul unei legi mai drepte. Guvernul unguresc sĕ fi făgăduit schimbarea legii. Acì s'ar naște în chip firesc întrebarea: Românii, alegênd ear' deputați, ca ce partid sĕ între în dietă? Și rĕspunsul e tot atât de firesc: *ca partid național român!* Dl Eugen Brote însĕ, spune dl Aurel C. Popovici, ar avea de gând ca aici sĕ pornească pe Românii ardeleni pe un nou drum în politica lor și anume sĕ între ei ca partid moderat »guvernamental«! Pentru asta de o sĕptĕmână, dl Popovici a rupt cu dl Brote ori-ce legături și a dat alarm prin foile din România și prin »Tribuna« din Sibiiu contra planului d-lui Brote!

Acum neînțelegerea e și mai mare! Mulți dintre cei-ce legau frumoase nădejdi de dl Brote, luptătorul atât de neînduplecat al anilor din urmă, în credința urmării maĭ departe *cu aceeași înverșunare și stăruință,* a luptei, sĕ simt desamăgiți și sûnt nĕcăjiți și nu-'l înțeleg.

Noi îndemnăm înse pe bunii nostri cetitori, sĕ nu-și peardă nici unii, nici pe o clipită, curagiul și dragostea de luptă. Căci lupta noastră națională n'a fost condusă nici până acum de un om, nici de doi, nici de zece, ci de poporul întreg! A mers *bine* și *frumos,* pentru-că a fost pusă la cale *în potrivire și conglăsuire cu dorința și simțămêntul obștesc al poporului,* — va încerca cineva sĕ facă politică ne-mai ținênd seamă de această dorință și simțĕmênt obștesc: va rĕmânea singur, (ear' singur rĕmânênd, ce va mai însemna?) și vor veni alții, căci avem încă în sinul poporului nostru destui fii credincioși și tari, cari vor lucra earăși potrivit cu simțĕmêntul lui obștesc, și earăși să va ajunge frumosul avênt, ce în timpul din urmă în mĕsură atât de dureroasă a scăzut!

Noi cu aceștia vom fi!

PACEA LUMII

Italienii în Africa.

Amĕnuntele sosite despre soartea armatei italiene în Africa, care a suferit teribila înfrângere de care am pomenit în numĕrul nostru trecut, nu sûnt mai mângăetoare că știrea însași sosită întâi. Eată câteva amenunte:

Sĕ adevĕrește că în lupta dela Adua, au căzut morți *4500* de soldați, ear' *400*, între cari și un colonel, *au căzut în prinsoare* la Șoani, (așa sĕ chiamă poporul cu care s'a purtat lupta). Au căzut apoi în mânile acelora *60 de tunuri* de-ale Italienilor, *peste un milion de patroane*, *500 de catâri* și *10.000 de puști!*

Perderea a fost o urmare a cunoașterii rele a locurilor și a așezării trupelor de reservă prea departe de cele din linia de foc, așa că atunci când era lipsă de ajutor, că șirele din front sĕ clătinău, ajutorul n'a sosit, decât prea târzíu, când se începuse fuga desnădăjduită și în mare nerênduială!

Generalul *Baratieri* care a început și perdut bătaia, va fi adus naintea tribunalului de rĕsboiu, și sĕ crede că va fi degradat și împușcat.

In Italia mulțimea demonstrează groaznic și cere sĕ nu sĕ mai trimiță alte trupe la perirea sigură, acolo, ci sĕ se retragă și care mai sûnt! Milioanele ce s'ar cheltuì pentru o nouă încercare sĕ se folosească spre alte scopuri de folos în lăuntrul țerii și așa destul de zdruncinate în vistieria sa. Același sfat sĕ dă Italiei și de însemnați bărbați politici streini.

Pertractările de pace s'au și început între Italia și Menelic regele Șoanilor.

Lupta în Cuba.

Trupele Spaniolilor au și ele de furcă cu locuitorii bogatului ostrov *Cuba* de care se țin Spaniolii. Am spus că și acolo e revoluție contra stăpânirii străine.

O telegramă dela 9 Martie sosită din Havana, spune că trupele spaniole de sub conducerea colonelului Vienna, au avut o nouă ciocnire mare cu banda de resculați alui Maceo, pe care însă a bătut'o. În luptă au căzut 72 de resculați și 22 de Spanioli au fost răniți.

Biserica din Petrila.

Atragem luarea aminte a Venerabilului Consistor gr.-or. din Sibiiu asupra următoarei scrisori ce ne vine dela un om cu grigiă pentru biserica sa.

De sub Paring, Febr. 1896.

D-le Redactor,

Binevoiți a publica în prețuita noastră *„Revista Orăștiei“* următoarele:

Prin luna lui Septemvrie anul trecut Măritul Consistor archidiecesan din Sibiiu a a trimis comisar consistorial ca sĕ cerceteze și sĕ vază că poate fi pricina de biserica din Petrila a ajuns în trista stare de a nu-'și putea plăti datoriile, încât a trebuit sĕ fie executată și nu se știe ziua când sĕ va cere ***și licitație*** *asupra acelui atât de frumos edificiu sfânt!*

Venirea comisarului s'a rênduit numai la stăruința vrednicului nostru administrator protopopesc *Avram Stanca* care în mai multe rênduri a ostenit la fața locului și care vĕzênd țele tare încurcate, a fost silit a lua pași aspri contra acelor trîntori cari au supt mierea, ear' biserica au lăsat'o de batjocura lumei!

Venirea d-lui comisar sa întêmplat. Nimerisem și eu pe acolo și din întêmplare vĕzênd atâta mulțime de popor adunat, m'am vîrit printre ei sĕ pot și eu asculta sfatul lor, dar' acolo numai sfat nu era ci o adevĕrată *ceartă!* Care de care poporean sĕ îndesa la masa comisarului ca sĕ-'și spună năcasurile și că de ce e biserica datoare? Dl comisar pe fie-care îl mângăia zicênd: »Lăsați că de aceea am venit eu, sĕ vĕ fac dreptate,« și bieții oameni sĕ retrăgeau mângăiați.

A provocat pe întâiul epitrop *Marcu Moldovan* și pe dl paroch *Ioan Preda* sĕ-'și facă socoata; dar' ce sĕ vezi? Rațiociniu (socoată) ca în palmă. Așa sa amânat socoata până pe ziua următoare. Atunci nu știu ce o mai fi fost, dar' am înțeles din alții, că în ziua următoare au făcut ce-au făcut cu socoatele, lucru slab.

Dl comisar s'a dus nu prea mângăiat de socotelile bisericii din Petrila, că nici nu le-a putut găta pe toate ci a luat cu d-sa hârtiile se le cerceteze mai cu de-a mĕnuntul, la Sibiiu, că aici îi trebuia cel puțin 3 sĕptĕmâni se le descurce, ear' pe epitropul Moldovan *la lipsit din epitropie*, punênd până mai departe pe dl Petru Preda fost învĕțător, ca epitrop.

Sfta Biserică nu e datoare decât ***6000 fl.*** *zi: șase mii fl. v. a.* și poporul geme în alte nĕcasuri și greutăți de acuși e silit sĕ părăsească comuna!

Și cine poartă vina la toate? După credința mea dl preot de acolo care e nepăsător, pentru-că, precum sĕ vorbește, ar fi și d-sa încurcat.

»Tot pomul bun roade bune face eară pomul putred roade rele. Nu poate pomul bun sĕ facă roade rele, nici pomul putred sĕ facă roade bune. Deci tot pomul care nu face roadă bună, se tae și în foc se aruncă. Pentru aceea din roada lor îi veți cunoaște pe dênșii. (Matei cap 7. v. 17—20).

Am înțeles că de atunci și până acum *dela Sibiiu n'a mai sosit nimic* și poporul sĕ teme că li se licitează cât mai curênd sfânta biserică!

Călĕtorul.

Păgânism.

Din Gireș, în comitatul Aradului, se scrie că părintele *Romul Mangra* de acolo a fost mai sĕptĕmâna trecută tras la respundere, pentru-că, preot și bun Român fiind, în ziua Înălțării sfintei Cruci, a adus mulțumită lui D-zeu în biserică, pentru scăparea din temniță a osândiților pentru Memorand!

Prin ce mișel a fi ajuns știrea asta la ministrul Wlasics, nu sĕ știe, destul că ministrul nici una nici două, a dat poruncă Sfinției Sale Episcopului Mețianu, se tragă la respundere pe »cutezătorul« preot.

In 21 Febr. n. dl preot Mangra s'a înfățișat în cancelaria consistorului din Arad unde s'a luat protocol cu dênsul.

Dl Romul Mangra a dat la protocol un rĕspuns foarte frumos; a spus că: a ținut, sĕ aducă mulțumită lui D-zeu pentru liberarea acestor bărbați, pentru-că dênșii au luptat contra legilor nouĕ bisericești și în contra a tot ce e dușman bisericii. Tot așa a făcut rugăciuni și pentru Maiestatea Sa, care i-a liberat.

Protocolul s'a înaintat ministrului cultelor. Sûntem curioși sĕ vedem ce-o sĕ rĕspundă la asta ministrul. Nu cumva o sĕ ne pedepsească și pentru-că ne rugăm unii pentru alții, cei sănătoși pentru cei bolnavi, cei liberi pentru cei închiși? Asta ai fi earăși o frumoasă floare millenară!

O Reuniune folositoare.

Blaj, Martie 1896.

D-le Redactor,

În Blaj s'a înființat nainte cu 4 ani o »*Reuniune de consum*« românească, însoțire pe acții, cu scop de-a procura pe seama orașului și a jurului atât de românesc, toate cele de lipsă pentru hrană și a le vinde cu prețuri scăzute, cu dobândă mică, punênd prin asta capĕt stoarcerii poporațiunii românești a orașului și jurului, de către negustorii streini, ce le vindeau toate cu prețuri prea urcate.

A deschis spre acest scop o prăvălie bine arangiată și înzestrată cu toate cele de lipsă hranei.

În fruntea întreprinderii stau bărbați vrednici de toată încrederea, și de toată lauda pentru zelul ce desvoaltă în folosul întreprinderii.

Prăvălia a lucrat și lucrează mai ales în timpul de față, cu îmbucurător succes, avênd venit frumos, cât poate da acționarilor câte 6% (6 la sută) după banii puși în acții.

Socotelile anului 1895 ne arată, că Reuniunea a avut un câștig de *1.400 fl.* și are un fond de reservă aproape de 1.500 fl. Acestea ca dobânde curat materiale, negutătorești.

Dobânda cea mare însĕ după aceasta prăvălie a »Reuniunii române de consum« este dobânda însĕmnată *morală!* Ea întreține acì mai mulți slujbași români cari s'o conducă și îi plătește binișor, și întărește prin ținerea lor societatea română; atrage apoi poporul român tare la sine, desvoltând în el încredere față de întreprinderile *românești* și dragostea de a le spriginì și ca o urmare a acesteia, lucrează la înstrĕinarea streinilor dintre noi, lucru ce trebue sĕ-'l dorim cu toții: *până acum au căzut în piața Blajului două prăvălii stréine,* lipsindu-le spriginul, după-ce oamenii s'au deprins a cerceta pe cele românești!

Sûnt foloase mari acestea din urmă! Dacă prăvălia »Reuniunii« nu ar lucra cu nici un profit, și domnii acționari n'ar primì nimic după acțiile lor, și atunci prăvălia ar fi vrednică de-a fi susținută! Cum însĕ ea mai dă și **6** la sută acționarilor, este foarte vrednică de sprigin, și eu îndemn pe tot omul cu prindere, cărturar și țĕran, sĕ se facă ac-

---

țeles greșit. Ascultă-mĕ, numai una te rog sĕ-'mi spui, ce voești d-ta dela mine?

Alfred: Aceia, se crede-ți cuvintelor mele.

Contesa: Și te-ai îndestulì cu aceia?

Alfred: Nu, nu! nu m'aș îndestuli cu aceia. Doresc mai departe sĕ mĕ iubești.

Contesa: Prea mult ceri dela mine. Și dacă te-aș iubi nu ar fi aceasta o nenorocire pentru mine?

Alfred: Nenorocire? nu vĕ înțeleg ce voi-ți se zice-ți prin cuvêntul acesta:

Contesa: Domnule! Eu sûnt muere de omenie.

Alfred: Dar' Contessă, drept ce mĕ ține-ți pe mine? Unica dorință e a vĕ lua de nevastă.

Contesa: Aceia nu se poate.

Alfred: Pentru ce?

Contesa: In etatea mea nu mĕ pot mărita după un băiat.

Alfred: Contesă! Aceasta totuși e prea mult.

Contesa: D-ta m'ai silit la acest rĕspuns, n'am ce face, dar' a trebuit se-'ți spun ce am pe inimă. Eu nu pot se-'ți fiu nevastă, nici odată. Se zicem că pentru lume. Lumea sigur ar zice că te-am nebunit eu, am fi poate de rîs amêndoi.

Alfred: Ce am avea noi cu lumea? Zică ce-i va plăcea, că lumea totdeauna își află ceva de vorbit. Dacă luăm fată sĕracă, lumea zice că sûntem nebuni, dacă luam avută, zice că am luat numai averea eĭ, dacă luăm nevastă tinără zice că nu ni se potrivește, dacă luăm bătrână ne rîde! Ah! pentru-ce și ascultăm ce zice lumea?

Contesa: Dar' sĕ nu vorbim de lume, nu e aceea pricina (mereu dar' apăsat): eu nu te iubesc.

Alfred: Aceia mi-ați fi putut'o spune mai înainte cu trei luni.

Contesa: Cu greu ți-am spus aceasta, dar' d-ta m'ai silit (Alfred își ia pălăria). Cum? te depărtezi Alfred?

Alfred: Și D-voastră vĕ mirați de aceasta?

Contesa: Drept ai; mai bine nici că ai putea face.

Alfred: 'Mi-a scris deja de trei ori mătușa mea se o cercetez la Nizza. Indată îi voi telegrafa că cu trenul de dimineață plec.

Contesa: Adio amice. Uită-mĕ.

Alfred: Tare greu va fi, dar' voi proba. (Contessa își întinde mâna lui Alfred care iese iute pe ușă. Contesa nici nu cuteaza sĕ se uite după Alfred, stă puțin în loc, apoi se întoarce).

Contessa: (înfrântă) Alfred! Sa dus! Am avut timp; nu mai am putere a suporta aceasta luptă! Il iubesc, și nu pot fi a lui! El mĕ va uita... Dar' îl voi putea oare uita eu?

O, asta la vêrsta mea atât de cu greu se poate!...

(Cortina cade).

(Bobâlna)

ționar al acestei folositoare Reuniuni, căci cu cât mai mulți acționarî vor fi, cu atât mai mare capital ea va avea și prin urmare cu atât mai cu putere va putea lucra!

Românii din alte orașe, ar face o foarte bună slujbă neamului lor, dacă s'ar gândi la astfel de Reuniuni peste tot locul, și le-ar înființa!

Cor.

O întimpinare.

Sas-Sebeș, în 3 Martie 1896 n.

D-le Redactor,

S'a supĕrat Domnul Zevedeiu Murĕșan din Sebeș, s'a supĕrat foc. Și adecă pentru-ce? A făcut domnul Murĕșan, în vieața sa multe caraghioslicuri politice. Vĕrf la toate le-a pus prin cunoscuta telegramă »Verdictul națiunei« publicată la 29 Ianuarie c. în »Tribuna«. Dacă dl Murĕșan prin pomenita telegramă a ținut sĕ se facă ridicul, vorba dĕnsului, »pân' la nemurire« — apoi putea sĕ o facă și asta, însĕ pe propria-'i socoteală, nu în numele »Românilor din Sebeș și jur« cari, pe cât ne-am încredințat, n'au știut de telegramă nici unul, zi: nici unul! Un blamagiu public ca acesta nu-'l mai puteau trece cu vederea Românii din Sebeș și jur. Oblicind el ce 'i-se pregătește, s'a îmbiat a face însuși o îndreptare la acea nenorocită telegramă. S'a facut. »Tribuna« însĕ a respins publicarea. Prea sunase frumos la ureche »Verdictul națiunei«. A publicat'o »Revista Orăștiei« Nr. 7. Și s'a supĕrat dl Z. M. din Sebeș. Cine nu crede, cetească corespondența din Nr. 38 al »Tribunei«.

Ce naivi sûntem noi. Cum noi am putut crede, că dl Murĕșan a făcut »rectificarea« cu scopul sĕ o cetească cetitorii telegramei sale? — Cum noi n'am înțeles, că »rectificarea« era făcută numai pentru noi: sĕ auzim de ea numai noi între noi; ear' cea lume mare sĕ creadă și mai departe că: In Sebeș era Z. M. și el era cuvêntul. Toate prin tr'ênsul s'au făcut, și fără de dênsul nimic nu s'au făcut, ce s'au făcut. Toate prin tr'ênsul sĕ fac și se vor face etc...

E grozav om păr. Z. M. El a deslegat crisa »Tribunei« deja în 28 Ianuarie c. și încă pe atunci știa, că tot ce *a făcut,* ce *face,* și ce *va face* Dr. I. Rațiu, făcut este »în folosul« partidului național. El a știut scopul »conventiculelor« din Brașov și Orăștie. El știa și scopul »proiectatului« conventicul din Sebeș. Brașovul și Orăștia calea-valea. In Sebeș însĕ n'ai voe sĕ faci »conventicule«. Mai ales nu fără știrea și conducerea lui! Înțelegeți acum noima telegramei sale?

E grozav om păr. Z. M. Numai cât n'ai sĕ-'l iei în serios. Un om carele: astăzi e irredentist întemnițat, mâne face guvernului scuse, cerênd ca bun patriot, ajutor, și făgăduindu-'i serviciile sale; astăzi în conferința națională, la Sibiiu, votează încredere lui Dr. I. Rațiu — mâne, în Sĕliște, preamărește pe A. Mocsonyi; astăzi în sinodul archidiecesan votează contra lui Cristea și soții, mâne își tăgăduește votul în coloanele »Tribunei«; astăzi rĕstoarnă turnul Sașilor din Sebeș, s'au cel puțin pune crucea românească pe el — mâne în restaurantul lui Stolz, toastează pentru nou alesul Magistrat săsesc; astăzi în clubul român din Sebeș stăruește, că Românii aleși în comisiunile representanței orășănești sĕ se retragă în opositie pasivă (dênsul nefiind ales) — mâne primește el însuși a fi ales în locul celor demisionați! Un om care face de acestea și mai mari decât acestea — blând zis, nu e serios. E însĕ demn, »cu caracter«, »de valoare« și »cu trecut«, și deci vrednic se conducă politica din Sebeș! Halal de ea politică!

Un astfel de om ne provoacă la luptă și ne pune în vedere o întâlnire, față în față, la »Philippi«. Ba e atât de marinimos, încât ne mai dă și povețe pentru acea zi de încercare. Fapte — zice, nu vorbe! Nu rîdeți! Z. Murĕșan și — »fapte, nu vorbe«! Dacă te-ai pogorî de pe scaunul înălțimei la noi cei mai de rênd, ți-am rĕspunde: »Doftore, vindecă-te pe tine însuți«. Și te-am sfătui: »mai puțină politică, dar' mai multă stilistică. Când sfîrșești cu »Atât pentru acum«, noi încheiem cu: Atât pentru totdeauna.

Alăturăm delarația ce eram sĕ o publicăm imediat după aparința telegramei „Verdictul națiunei«, dacă nu ni se făcea fagăduința unei rectificări.

Mai mulți români sebeșeni.

*

Avem naintea noastră declarația, și ea este, într'adevĕr semnată de 28 de Români din Sebeș și jur, între care aproape toți preoții și învățătorii, declarând că acca telegramă-verdict, »s'a conceput, trimis și publicat, fără știrea și învoirea« lor. *Red.*

Proiectul d-lui Dr. D. P. Barcianu.

(Urmare și fine).

III.

Controla de exercitat prin comitet.

9. Pentru supraveghiarea inmediată a mersului afacerilor la tipografie, librărie, administrație și la redacția foilor »Tribuna« și »Foaia Poporului,« *comitetul istitue din sinul seu o delegațiune, care se compune din membrii comitetului cu locuința în Sibiiu,* cuprinzênd acî și pe expatriați după ce s'or fi reîntors în patrie.

10. Acești delegați exercită controla asupra administrației întregi și asupra conducerii foilor; în privința administrației cu observarea celor stabilite sub p. 3. și 5, 6—8; asupra redacției cum se va stabili mai la vale, însĕ așa ca fie-care *membru pentru sine, nu are dreptul de dispositie în nici o privință, ci numai ca* ***exmis*** *al întregului din cas în cas.*

11. Convingêndu-se controla despre vre-o scădere în vre-un ram al administrației, are sĕ o aducă la cunoștința administratorului și acesta are sĕ îngrijască în sfera sa de activitate circumscrisă mai sus, de delăturarea ei. Dacă în urma a trei avisur administratorul nu s'ar conforma cererii delegaților pentru delăturarea rĕului, se va considera ca obvenit casul de sub p. II. 8, și se va proceda în contra lui conform celor stabilite acolo.

12 Controla delegaților asupra redacției foilor »Tribuna« și »Foaia Poporului,« se întinde asupra observării cu stricteță din partea redacției a programului partidului în general și în părțile speciale ale lui, precum și asupra observării direcțiunilor date de corporațiunea, a cării emanațiune este și comitetul și delegația acestuia. *Dreptul la o ingerință directă în sensul de a impunne redactorilor în contra convingerilor lor și contra consimțemêntului lor anumiți articoli, nu o are nici delegația, nici vre-un membru particular al ei.*

13. Redactarea foilor, cu observarea celor amintite în p. precedent, o îngrijește *un redactor șef,* care învițiunile generale asupra redactării le primește dela delegația comitetului.

14. Pe subredactori îi numește *la propunerea și cu consimțemêntul redactorului șef,* delegațiunea comitetului. *Numirea de persoane în redacție fără știrea și consimțemêntul redactorului șef nu se pot face.*

15. Redactorul șef se institue de delegație cu contract formal, în care se cuprind îndatoririle și drepturile lui, față de comitet și delegație, emolumentele împreunate cu postul seu și modalitățile pentru abzicere dintr'o parte și din alta, așa că el sĕ știe apriat ce sĕ cere dela el cu privire la observarea programului partidului, al foilor și preste tot al ducerii atitudinei politice a foilor, și când și sub ce împrejurări poate fi dimis. Tot de delegație va fi dimis când atitudinea lui ziaristică sau politică, periclită interesele foilor și programul lor sau al partidului, sau când viața lui privată ar putea prin manifestările ei periclita interesele foilor și ale partidului. Pentru dimiteri și abziceri se stabilește un termin de 3 luni; abateri se pot face numai în cas de pericul iminent, când ingerența asupra redactării se poate sista și imediat. *In casuri de divergențe de păreri între redactor șef și delegație* în afaceri de program și de atitudine politică, decide în definitiv comitetul în plan.

16. Sub-redactorii sĕ numesc la observarea celor amintite mai sus sub p. 16, tot pe lângă contract în regulă, în care sĕ stipulează drepturile și îndatoririle lor, emolumentele și timpul de abzicere. Dimiterile lor le face redactorul șef, în urma unei înștiințări ***motivate,*** făcute delegaților.

17. Pe basa acestor ragulări, obligația pe 19,500 fl. dată de T. L. Albini d-lui Dr. Rațiu ad personam și cesiunea acestuia comitetului devenind superfluă sĕ declară de nimicite și fără valoare.

*

Îndreptare. Publicând noi acecst proiect al d-lui Barcian, după întâiul concept, în numĕrul trecut s'a strecurat eroarea de a fi pus cu numele, în partea II, dl T L. Albini ca propus administrator, pe când în proiectul presentat comitetului nu a fost scris nici un nume hotărît, ceea-ce prin aceasta rectificăm.

CORESPONDENȚĂ

Isprăvuri notărășești.

Fornădiu, Februarie 1896.

Deși cu părere de rĕu trebue sĕ vĕ scriu, totuși vĕ rog sĕ binevoiți a publica următoarele:

Feciorul crâsnicului gr.-or. din Turdaș Adam Lazar, pe lângă multe lingușiri pe lângă fostul protopretor Barcsai Béla, și pe lângă poporul românesc din notariatul Șoimușului a ajuns a fi notar în Șoimuș și totodată matriculant în cercurile Șoimuș și Căenelul de jos. Durere însĕ, că deși a făgăduit când cu alegerea, că »rĕsare soarele pentru acel notariat« acum sĕ dovedește, că a răsărit *năcazul cel mult* pe nefericitele comune de sub mâna lui! Nu mai înșir multele nĕcasuri ce face în notariat, înșir numai pe scurt cele întêmplate în notariatul nostru Căenelul de jos.

In toamna anului trecut s'au încredințat un vĕduv din parochia mea cu o junĕ din parochia Căinel. După încredințare am mers cu toții la matriculant ca sĕ înștiințăm voința tinerilor. Numitul notar îmi arată dintr'o carte ungurească, că nu e ertat sĕ se cunune că n'au trecut »9 luni« dela moartea femeii mirelui. I'am rĕspuns că aceea prescriere nu privește pe *mire,* ci numai pe *mireasă.* Numai o femee nu e iertat sĕ se mărite decât după ce-au trecut »9 luni« dela moartea soțului. După împlinirea terminului de 18 zile au mers părinții mirilor în 3 rênduri la matriculant ca sĕ închiee actul țivil, însĕ mutriculantul nostru nu voia sĕ o facă, căci aștepta bani, și numai după întrevenirea subscrisului i-a inmatriculat.

In anul acesta a luat dela doi miri din Căinel 4 fl. deși a fost înștiințat cununia lor dela Crăciun! Din parochia mea n'au vrut sĕ închee actul țivil la doi tineri, deși s'au fost împlinit 21 de zile, din causă că părinții au fost sĕraci și n'au putut plăti 8—9 fl., cât le-a cerut. Sûnt și alte foarte multe vitejii săvêrșite de feciorul de crâsnic, carele deși a supt țîță românească dela mamă cu »opreg« totuși zice, că el nu mai poate simți românește! Mult mĕ mir cum poate atunci trăi *cu plata dela Români?!* Deocamdată atâta. Tare am dori sĕ se îndrepte; la din contră pe rênd îi vom arĕta toate vitejiile, ca lumea și poporul sĕ-'l cunoască tot mai bine și sĕ-'l prețuiască tot mai potrivit după cât vrednicește!

Petru Câmpean.
paroch gr.-ort.

NOUTĂȚI

Postar dogenit. Din *Seliște* (lângă Sibiiu) ni se scrie, că postarul Torők de acolo face șicane nedrepte Românilor ce au de lucru la poștă. Așa într'o Duminecă dl Nicolae Muntean, pantofar, voind sĕ trimită niște bani a mers la 11 și $^1/_4$ se dee banii. Postarul l-a ținut până la $^1/_2$ la 12 acolo, avênd lucru cu alții, ear' atunci i-a spus că nu-'i mai primește banii, că a trecut vremea de primit. Ducêndu-'i banii după amiazi, a spus că după amiaza, Dumnineca, nu se primesc. Necăjit și crezênd că are drept, omul a cerut cartea de plângeri, sĕ scrie în ea. *Postarul nu 'i-a dat'o,* ci înjurându-'l urît, la alungat afară cu vorbe urîte. In ziua următoare dl Muntean 'i-a cerut de nou cartea și fiind și alți domni de față, n'a îndrăsnit sĕ n'o mai dee. Și 'și-a scris nedreptățitul plânsoarea, și a primit rĕspuns dela direcția din Cluj, în care-'i spune, că *„pentru cuvintele necuviincioase ale sale, 'i-a dat dojana cuvenită"* dar', adauge direcția, i-a dat și drept sĕ-'l pîrască pe măestru, pentru că și dênsul l'ar fi vătămat pe postariu, precum a spus postariul.

Vom vedea la ce va eși de-'l va fi pîrît. Noi am scos lucrul la iveală numai pentru învĕțătură altora, ca *se nu se lase batjocoriți de câți trași-împinși de slujbași* plătiți tot de noi, ci sĕ păsească contra lor, cum a făcut și măiestrul Munteanu, ca sĕ-'și primească peste nas dela mai marii lor! Așa cei dela poștă ca și cei dela tren. Sĕ fii însĕ cu tact, ca sĕ ai deplin drept și el sĕ nu aibă ce-'ți face!

*

Învĕțător perdut. Ni se scrie din *Cigmĕu:* Învĕțătorul dela școala gr.-cat din Cigmĕu Alexandru Savu din comuna Stârciu (în Selagiu) — despre care s'a scris în Nr. 46 al »Revistei« din anul trecut, după-ce s'a tăvălit prin toate noroaiele stricăciunei, în 29 Febr. n. în urma unei citațiuni la tribunalul din Deva în causa criminală, 'și-a perdut cu totul urma din comună, lăsând după sine datorii și necaz la oameni. Sĕ rĕspundă acum partinitorii acestui învĕțător, în frunte cu dl protopop al tractului nostru, avut'au dênșii în vedere binele școalei și al poporului, când în procesul față de el în toamnă trecută, nu au luat în socotință protestările preotului și a poporului, ci s'au declarat pre partea acestui om stricat? *Un credincios gr.-cat.*

*

Spargere în Deva. In sĕptĕmâna asta oare-cari rĕufăcĕtori au spart într'o noapte prăvălia din piață a negustorului Issekutz, și au luat mai multă marfă. Spargerea s'a făcut nu prin de cătră stradă, ci pe din lăuntru. Paguba e de 300 fl. De urma rĕufăcĕtorilor nu s'a dat.

*

Spargere în Piski. Joi seara, în sĕptămâna trecută, trei oameni au încercat sĕ spargă o prăvălie în Piski, dar' până lucrau, stăpânul simțind, a înștiințat pe gendarmi. Gendarmii au venit. S'a încĕerat luptă între gendarmi și hoți. Vre-o jumĕtate de oară s'au hărțuit. Pe unu au isbutit sĕ-l lege, doi au scăpat cu fuga. Gendarmii au pușcat și s'au luat după ei. In vremea asta și cel legat și-a perdut urma cu lanțuri cu tot!

*

La America! Din comitatul *Szepes* sĕ vestește, că pornirea poporului spre America, din acele părți, ia întinderi înspăimântătoare! Până acum numai bărbații emigrau; acum își iau și familiile întregi și sĕ duc! Dela 10 Ianuar până la 1 Martie, așa dar' în vre-o 6 sĕptĕmâni, au emigrat numai din comitatul Szepes: **238** de inși. Asemenea în părțile de sus a comitatului *Zemplin,* emigrarea e mai mare ca ori-și-când! Pricina? *Serăcia de ne mai suferit a bietului popor!*

Acestea tot ca semne de a se lăuda cu ele la milleniu Ungurii! Poporul pere de foame și de greutatea dărilor, — domnii aruncă la biruri pe capul lui ca sĕ poată cheltui la bani ca la pleavă, fălindu-sĕ cu »bogăția« și »bunăstarea« și »cultura« țerii, în fața streinătății la milleniu!

*

Ape mari. In unele părți ale țerii au început a eși apele. Așa se scrie dela Hernad-Bad, (com. Abauj), că rîul Hernad eșind din alvie a coperit sub apă peste 3000 de lanțuri de pămênt, dintre cari aproape pe jumĕtate erau sĕmânate cu cucuruz.

In Austria timpul e și mai rĕu: In *Viena* în sĕptămâna asta a vremuit așa de urît, căzênd o groază de zăpadă, înmuiată cu ploaie, că telegraful nu sĕ mai poate folosi și pe uliți e aproape peste putință umblarea.

Orașul *Karlsbad* e amenințat cu înecare, căci rîul Tepl crește grozav. O parte a orașului, mărginimea, sĕ află deja sub apă.

Asemenea știri sosesc din toate părțile Austriei și din partea de miază-zi a Țerii Nemțești.

FEL DE FEL

Și-a căutat — perirea: Cine? Vr'un om, vre-o ființă vie? Nu, mĕ rog dumneavoastră, ci un — vagon! Eată ce se spune despre el: In stația Batiszfalva din comitatul Szepes, unde și oamenii mor de foame, stătea singuratic un vagon de tren de povară. Stația e cam sus și dela ea spre stația Poprad merg șinele tot în a giosurea. Bătênd un vênt puternic, a mișcat vagonul și el a început a merge din ce în ce tot mai tare pe șine în jos, cât pe urmă mergea foarte repede, și nu sa oprit până la stația Poprad, unde s'a isbit de locomotiva unui tren de povară ce tocmai sta gata de plecare, și s'a isbit așa, că tot fărîme s'a făcut, numai roatele au mat rĕmas de-olaltă! A stricat și locomotiva trenului ce stătea, cât a trebuit pusă alta în locul ei.

***

— Un trecĕtor spăriat de lătratul unui câne o rupe la fugă! Alt trecĕtor îl întreabă rizînd:

— Bine, mĕ omule! nu știi tu că cânele ce latră nu mușcă?

— Ba eu o știu, rĕspunse cela în fugă, dar' nu știu de o știe asta și cânele.

POSTA REDACȚIEI.

D-lui *Gr S.* în *C.* N'am publicat nici de astădată. Îți scriem.

D-lui *Deleanu.* Primești azi-mâne scrisoare.

D-lui *P. C.* în *F.* Te rog nu stărui. Ne e peste putință. Az astfel de dureri sĕ le coperim noi de noi. De știam mai nainte, ne potriveam la publicarea notiței.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M Corvin**

LOTERIE.

Tragerea din 29 Februarie st. n.

Budapesta: 68 85 33 47 32

Tragerea din 7 Martie st. n.

Timișoara: 50 49 1 45 26

Tragerea din 4 Martie st. n.

Sibiiu: 13 19 2 82 8

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI

dela 3—9 Mart. st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum. 4-a în Post, gl. 8, sft. 8.		
Dum.	3 S. Mc. Eutropie	15 Longin
Luni	4 Cuv. Gerasim	16 Heribert
Marti	5 S. Mc. Canon	17 Gertrud
Merc.	6 SS. 42 Mucenici	18 Cyrilus
Joi	7 Mc. Vas., Eugen ș a.	19 Iosif Log.
Vineri	8 C. Păr. Teofilact	20 Ioachim
Sâmb.	9 †SS 40 Muc. din Seb.	21 Benedict

Jucării, Lampe, Lumini și Petroleu

Representanța Primei societăți Vieneze de asiguare de sticlărie.

Rame de ferești, Icoane sfinte și Oglinzi.

Am onoare a vĕ încunoștiința, că am deschis aici în casele D-nei Elconora Kaess **(Strada-Tĕrgului Nr. 5)** sub firma mea împrotocolată

C. WALLEPAGI

o prăvalie de sticlărie, chipuri, porc llană și marfă de collonie.

Fiind nisuința mea de a servì musterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atențiunea onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcelană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricele cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o țin calitatea cea mai bună.

Totodată vĕ notific cu toată stima, că primesc efectuirea de sticlărit și de incadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai eftine și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vĕ de serviţiu solid și prompt pe lângă prețuri eftine, îmi iau voie a vĕ cere binevoitorul sucurs și sprigin — și semnez

Cu stimă

C. WALLEPAGI.

(300) 9—15

Requiste de mâncare și mărfuri de argint de China.

Prăvălie de închiriat.

Negustoria mixtă, bine arangiată și cu toate drepturile provĕzută

a lui

ADAM IRHAȘ

din Băița (H. Boicza) **se dă spre închiriat**, dimpreună cu o *casă,*

un *magazin*, o *pivniță* și o *bucătărie.*

Doritorii sĕ se adreseze la subscrisul direct:

Cu toată stimă

Adam Irhaș

(301) 2—5 comerciant în Băița (H. Boicza.)

ANUNȚ.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoscința P. T. public din Orăștie și jur, că **posed în magaziile mele, ce le am de un timp de 21 ani,**

TOT FELUL DE PESCĂRIE

sărată, asigurând On. Public, că pot concura cu ori-care comersant de această branșă, atât ce privește calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor.

Posed anume: **Crap** mare și mic, **Somn, Morĕn, Plătică, Ciortan, Tarasea** (Veveriță), **Scrumbii** (Heringi), de mai multe feluri, **Ruși** (Muscali) cu butoaiele, **Lacherdă** (Lapardon); **Icre negre** de România moi și tescuite, **Icre roșii** moi și tescuite.

Trimet en gros, asemenea și pachete cu posta ori și unde.

Asemenea în **Hațeg** și **Brașov,** am deposit de aceste mărfuri,

Rog dar' pe On. public atât de aicì, cât și din orașele mai sus numite, a me onora cu comande și a mĕ cerceta, promițĕnd că-'mi voiu da silința a satisface tuturor cerințelor On. public, întru cât îmi va sta în putință.

(302) 4—5 Cu deosebită stimă

Vasilie N. Bidu

comersant de pescărie în Orăștie.

Saci sĕ primesc înderĕpt numai în stare bună!

Făina sĕ vinde în saci de 75 kilo.

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

(303) 18—48

La vênzare, sacii sĕ dau gratis!

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comecianților din provincie** spre vênzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă** și **eftnă** în saci și produsă esclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Nrul:	Gries	0	1	2	3	4	5	6	7	8
75 Kl.	13.20	9.53	9.—	8.55	8.25	7.95	7.65	7.20	6.30	5.55

Sacii cei mari sĕ rescumpără cu 20 cr.

ANUNȚ.

Subscrisul am onoare a mĕ recomanda atențiunii onoratului public și în deosebi onoratelor **comitete parochiale** a bisericilor românești, că primesc a pregătì tot felul de **icoane bisericești,** desĕmnate în *uleiu* pe *lemn,* pe *tinichea* (pleu), ori *pânză.*

Primesc **reparații de coane vechi** din biserici, de altare, **renoirea auriturlor învechite,** etc. — cu prețuri moderate, și după tocmeală.

Cu toată onoarea

Ioan Reumann

(304) 3—3 în Orăștie (Piața-mare 6).

F. Schäser

Librar în Orăștie (305) 20—20

recomandă

Posghițe pentru țigarete. (Zigarettenhülsen.)

„Le Houblon" de MARQUE DE FABRIQUE C.·. C.·. Cawley Henry

Paris

DEPOSÉE

Cartoanele numai atunci sunt veritabile, dacă poartă insignia aceasta.

Toate cărțile de învețămĕnt pentru școalele maghiare, române și germane precum și **toate recuisitele de scoală: caete, recuisite de desemn, condeiuri și tăbliță etc.**

Comandele primite sĕ efectuesc prompt și cu prețuri moderate.

„Minerva"

Telegr.: „Minerva"

Institut tipografic, societate pe acții

în Orăștie

Se recomandă a executa următoarele:

Aceasta Tipografie este provĕdută cu cele mai bune mijloace technice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în posițiune de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acuratetă.

Opuri și Broșuri
Placate
Bilete de logodnă și cununie
Carte și epistole
Couverte în toată mărimea
Circulare și pref-curenturi
Note

Bilete de visită
după plac și cerere
Registre și imprimate
pentru toate speciile de serviciuri
Anunțuri
Bilanțuri, Compturi și
Adrese.

(306)

»Minerva« institut tipografic, societate pe acții. Pentru tipar responsabil: Petru P. Barițiu